

[Aksel Larsen.]

kaldte indregistreringsafgift. Det vil interessere mig, om trafikministeren virkelig føler sig godt tilpas ved disse afgiftsforhøjelser. Så vidt jeg har forstået, havde han ellers tanke om en gennemgribende reform på hele dette område i forbindelse med indførelse af en planmæssig trafikpolitik. Hans puslespil — dette ord er ikke brugt i nogen ond hensigt — må da blive afgørende forstyret ved det, man gør nu.

Vi har jo nogle gange diskuteret afgifter og afgiftsrevisioner her i tinget, og hver gang har vi påpeget, at det ville være rigtigt at foretage en samlet, planmæssig revision af hele afgiftsområdet, nu hvor vi har fået momsens. Vi er hver gang blevet afvist; regeringen skal nok ordne det, den har sine sikre planer, og de vil komme. Ja, nu kommer der altså en stykkevis revision af bilafgifterne og forhøjelse af bilafgifterne på den sædvanlige måde. Regeringen kommer med sine forslag, de skal drives igennem folketinget, men de må ikke ses i relation til noget andet, og der kigges ikke i synderlig grad på, hvilke virkninger de får for erhvervsliv, for pris- og for omkostningsniveau.

Et af lovforslagene, som de andre ordførere har ofret et par ord på, må jeg vel også omtale. Jeg tænker på den foranstaltning, der skal medvirke til, som det er sagt af en af ministrene, at forøge den private opsparing, der skal redde Danmark. Det drejer sig om præmieobligationerne: 100 mill. kr. i præmieobligationer skal nok ordne en væsentlig del — altså hvis de bliver solgt. Man siger nok, at det sidste præmieobligationslån på 100 mill. kr. er udsolgt. Ja, på den måde at banker og pengeinstitutter aftog den store portion, der fortsat lå i finansministeriet, og som befolkningen ikke havde villet købe. Man kan måske regne med, at folk køber obligationer til efteråret, eftersom det påstås, at nogle kommuner har sådanne skatteterminer, at der er folk, der ikke skal betale så meget i skat, og jeg ved ikke hvad. Lad os nu se, hvordan det går. Som nogen planøkonomisk foranstaltning, der skal tages alvorligt, kan jeg nu ikke bedømme det.

Hvis regeringen interesserer sig for lotterier, synes jeg, den skulle interessere sig for et bestemt område. Jeg har nogle gange talt

alvorligt og indtrængende til regeringen i al almindelighed — det ved jeg hjælper ikke — og til handelsministeren i særdeleshed og sagt, at man skulle interessere sig for reklamelotterierne. Jeg så dem helst forbudt, men hvis nu handelsministeren ikke kan komme igennem med det, kunne han måske snakke med finansministeren og forklare ham, at der i det mindste kunne lægges skat på reklamelotterier. Staten tjener på klasselotteriet og på tipstjenesten; burde den ikke også tjene på reklamelotterierne? Der var sikkert penge at hente — og sikkert flere penge, end man kan hente ved at lave et nyt præmieobligationslotteri.

Så er der besparelserne, der skal jages igennem nu. Kort efter at finansloven er vedtaget og budgettet lagt, siger man: det duer ikke, nu skal det laves om. Det er da klart, at disse besparelser, som fortrinsvis skal berøre bygge- og anlægsvirksomheden og suppleres med tilsvarende nedskæringer ude i kommunerne, vil skade beskæftigelsesgraden. Disse besparelser skal være effektive, bedyrer finansministeren. Vi tvivler ikke om regeringens gode eller onde vilje til at gøre dem effektive, for det er jo besparelser, der kan skabe arbejdsløshed. Det var anderledes i fjor; da var der én besparelse, der blev effektiv, nemlig nedskæringen af boligfonden. Den lovsungne besparelse på 125 mill. kr. på de militære budgetter kom igen i år med det, man vistnok i moderne dansk kalder backlash, nemlig i form af en langt større stigning i militærbudgettet på grund af besparelsen i fjor, så den skulle altså ikke være effektiv.

Begge ministre, økonomiministeren og finansministeren, har kategorisk sagt, at afgiftsforhøjelser og besparelser ikke er nødvendige af hensyn til statens pengebehov; de skal udelukkende gennemføres for at virke forbrugsbegrænsende. For at dokumentere, at jeg ikke overdriver, må jeg hellere citere lidt, og for at spare tid henholder jeg mig til økonomiministerens tale, som jeg har manuskriptet til her; jeg kunne også godt have taget finansministerens, men jeg henholder mig til økonomiministeren. Han siger:

„Den finanspolitiske stramning sidste år førte til en drejning af betalingsbalanceudviklingen i den rigtige retning. Dæmpningen af den indre efterspørgsel